

R audoni jurginai šypsosi:
U ž lango ruduo pamojo.
G alėtum nekreipti dėmesio –
S aulę dar žada rytojus.
Ė jimas ramus, kai
J auti lengvumą lapų kritimo;
I šsidūkės vėjas aukštai
S aulės spindulį net apkabino...

Rasvita Kundrotaitė

Kai žmogus kuria, jo akys šviečia ir jis pats yra laimingas. Galima ir visą žmogaus gyvenimą laikyti kūryba: savęs, grožio aplink save, gerų darbų...

„Saulės delne“

*Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos laikraštis
2018 m. rugsėjis Nr. 1 (41)*

Sakmė

Kodėl rudenį medžių lapai margi?

Kiekvieną rudenį visi medžių lapai tampa margi, lyg nudažyti. Bet juk visų lapų nudažys, jų per daug. Dievas taip sukūrė, kad pavasarį ir vasarą žemėje šviečia saulė, o rudenį ji traukiasi ir nebėra kuo grožėtis, tad reikėjo pasaulį išmarginti.

Nukelta į 2 p.

„Saulės delne“ puošia nuostabios nuotraukos. Jose mokytojos Gintarės Macijauskienės kerinčių gėlių grožis – kūryba aplink mus... O šį grožį fotografavo mokytojos vyras Romas Macijauskas. Belieka grožėtis...

Pagal graikų mitus

Gyvenimas

Aš jau tai matau –

Mano tikslas.

Aš jaučiu, kad jis vis arčiau.

Mano darbo vaisius

Toks sunkus.

Gal mano kančios to bus vertos?

Išvydau saulės šviesą,

Pasidarė lengviau.

Tik staiga vėl kritau žemyn.

Aš ir vėl ten pat,

Kur amžiams vargstu,

Prislėgtas naštos ant pečių.

Darija Freitikaitė, Ema Kasparavičiūtė

Gyvenimas – tai Pandoros skrynia,

Sfinkso mįslė – sunkus, neįveikiamas uždavinys.

Jis tarsi Sizifo darbas:

Nesibaigiantis ir beprasmis.

Mes visą gyvenimą siekiame kažko,

Bandom, klystam ir mokomės.

Kaip Prometėjas siekė ugnies,

Mes ieškome savo ateities.

Gyvenimas – tai Gordijaus mazgas,

Neįprastai painus reikalas.

Bet visada reikia ieškoti Ariadnės siūlo –

Išeities iš sunkios padėties.

Emilija Andriuškaitė, Deimantė Bergelytė

Sakmė

Vaivorykštė

Vieną kartą danguje tarp debesų gyveno milžinas su savo šeima. Milžino hobis buvo tapymas. Savo name, viename kambaryje, milžinas buvo įsikūręs meno dirbtuves. Į jas buvo draudžiama užėiti. Netgi užrakindavo duris, o raktą ant kaklo pasikabindavo.

Kartą milžinas turėjo išeiti parsinešti daugiau spalvų iš žemės. Skubėdamas paliko atviras duris. Sūnus nusprendė apžiūrėti kambarį. Užėjęs ant palangės pamatė spalvų likučius ir paėmė pažiūrėti. Staiga sugrižo tėvas. Sūnus išsigandęs metė buteliuką ir šis, užkliuvęs už kitų, kartu su jais iškrito pro langą.

Spalvos nukrito į žemę. Tada vienu metu pradėjo lyti ir šviesti saulė. Nuo to laiko lyjant ir šviečiant saulei pasirodo vaivorykštė.

Fausta Nausėdaitė

Iš mokinių rašinių**Apie gyvenimo vertę**

Žmogus suvokia tikrąją gyvenimo vertę tada, kai jam kas nutinka, ar tada, kai pradeda suprasti, kas yra tas gyvenimas ir ką reikia daryti, kad jis būtų toks, kokio pats norėtų.

Žygimantas Kuzas

Gyvenime svarbiausia atrasti laiko ne tik poilsiui, bet ir artimiesiems bei draugams. Svarbu žmonėms teikti laimę ir pačiam būti laimingam. Gyvenimo prasmę ir vertę suprantame tada, kai turime mylimų ir artimų žmonių, kurie mums visada padės nelaimėje bei bus džiaugsme.

Joginta Žiogaitė

Gyvenimo vertę žmonės suvoks tik būdami laimingi, o ne pikti, nes nemylėdami savęs ir kitų žmonės visada išvelgs tik bloga ir gyvenimu tikrai nesidžiaugs, ir nesupras jo vertės.

Aistė Jurjonaitė

Atkelta iš 1 p.**Kodėl rudenį medžių lapai margi?**

Dievas sukūrė paukščius ir jiems pasakė pasirinkti po spalvą, bet ne bet kokią, o tik raudoną, geltoną, žalsvą. Paliepė kiekvieną rudenį nudažyti lapus margai. Tada paukščiai išskrisdavo aukštai į dangų, sumaišydavo spalvas, jas paversdavo dulkėmis ir išsklaidydavo ant medžių lapų.

Tai todėl rudenį medžių lapai ir būna margi.

Titas Žemgulis

Meditacija**Kvietimas į puotą**

Evangelija porą kartų (Mt 22, 1-14 ir Lk 14, 16-24) pasakoja apie Valdovą, iškėlusį didelę puotą. Atėjus skirtajam laikui pasirodė, kad kviestieji neateis: vienas buvo pirkęs žemės ir norėjo ją apžiūrėti, kitam rūpėjo išmėginti įsigytus jaučius, trečias nenorėjo palikti jaunos žmonos... Tuomet Valdovas supyko ir liepė į pokylį sukviesti iš skersgatvių ir aikščių, net iš patvorių visus vargšus, paliegius, aklius ir luošus...

Nukelta į 4 p.

Atkelta iš 3 p.

Kvietimas į puotą

Kodėl anas didysis Karalius taip atkakliai, netgi įkyriai sudrumstė pasaulio raidos ritmą? Ir kodėl taip nuožmiai pasielgė tie protingieji žemvaldžiai ir sumanieji prekybininkai; kodėl, supykę už trukdymą, užmušė niekuo nenusikaltusius tarnus ir net sudaužė varpus, kuriais Valdovas šaukė į puotą?

Kai taip puikiai sekėsi prekyba, verslai, tas kvietimas buvo toks nepatogus...

O tačiau ir šiandien kiekviena bažnyčia kelia į bokštus varpus, skambina jais, kviečia. Jūs, gerieji žmonės, nepykstate ant varpų. Jūs, palikę ūkį ir prekybą, atėjote (bent retkarčiais ateinate) į puotą. Netgi ir jums kai kada ar nekyla abejonė, kodėl Jis kviečia ir kodėl trikdo įsibėgėjusį gyvenimo ritmą? Argi ne Jis pats jau pirmajame Biblijos puslapyje įstatė mus į amžinąsias kūrybos vėžes, įsakydamas: „Užvaldykite žemę!“

Argi ne jis pats šiais dviem žodžiais užkrovė mums tiek daug darbo? Štai jau milijonus metų bandome įvykdyti Jo įsakymą, bet argi galime būti patenkinti savo veikla?

Taigi kodėl Jis, išsiuntęs mus į ūkį ir prekybą, kas septintą dieną atšaukia, kodėl būtinai nori mus sustabdyti?

Mat jei žmogus šešias dienas valdo, dirba žemę, - žemė jo klauso. Bet jei jis ir septintąją dieną neatitraukia nuo jos rankų, įvyksta didžioji blygybės paslaptis: nebe žmogus užvaldo žemę, bet jinai jį. Kad žmogus neliktų vergas, jis turi stabtelėti, atsikvėpti, susikaupti. Juk darbo dienos atneša ne vien džiaugsmus, bet ir daug drumzlių, pykčio, apatijos. Septintąją dieną Dievas dalija tai, ko per šešias dienas negauname, - vidinę ramybę, savo artumą. Tik reikia atsilipti į kvietimą ir ateiti šios dovanos pasiimti.

Tėvas Stanislovas OFM Cap. (Algirdas Mykolas Dobrovolskis, 1918-2005 m.) – kunigas, pamokslininkas, vienuolis kapucinas, Lietuvos pasipriešinimo sovietinei okupacijai veikėjas
Meditacija iš knygos „Tėvas Stanislovas. Apie meilę ir tarnystę“. „Margi raštai“, 1997 m.
„Magnificat“, 2018 m. rugpjūčio mėn.